

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 31. mart 2014. god.
Ref. br.:RK 586/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI133/13

Podnosilac

Shefqet Hasimi

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova,
Rev. br. 90/2013, od 23. jula 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Shefqet Hasimi, visoki pravni službenik (Odeljenje za pravna pitanja) u Ministarstvu pravde, (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koji je u postupku pred redovnim sudovima zastupao Ministarstvo unutrašnjih poslova. Podnosilac je podneo zahtev u svoje ime.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Vrhovnog suda, Rev. br. 90/2013, od 23. jula 2013. god., koja je podnosiocu zahteva uručena 15. avgusta 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je zahtev za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda, Rev. br. 90/2013, od 23. jula 2013. god., kojom je potvrđena presuda Okružnog suda u Prištini.
4. Presudama nižestepenih sudova, usvojen je tužbeni zahtev tužioca Q.R. i poništena je kao nezakonita odluka generalnog direktora Policije P. br. 8/VDP/2011 od 4. februara 2011. god., kojom je tužiocu izrečena disciplinska mera smanjenje za 30 % bruto mesečne plate za dva meseca.
5. Iz spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva, u svojstvu visokog službenika u Diviziji za zastupanja (Odeljenje za pravna pitanja) u Ministarstvu pravde, bio ovlašćen da zastupa Ministarstvo unutrašnjih poslova u postupcima pred redovnim sudovima. Međutim, zahtev podnet Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud), podnet je kao individualni zahtev u njegovo ime.

Pravni osnov

6. Član 113.7 Ustava, član 47 Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

7. Dana 30. avgusta 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu.
8. Dana 4. septembra 2013. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI133/13 imenovao sudiju Arta Rama-Hajrizi za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI133/13 imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu.
9. Dana 16. septembra 2013. god., Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od njega da pojasni da li je zahtev podnet kao individualni zahtev u njegovo ime. Istog dana, Vrhovni sud Kosova je obavešten o zahtevu.
10. Dana 23. oktobra 2013. god., Sud je primio dopis od podnosioca zahteva, kojim je podnosilac potvrdio tvrdnje o povredi prava garantovanih Ustavom, ali nije precizirao da li je zahtev podnet na individualni način.
11. Dana 25. oktobra 2013. god., Ministarstvo pravde, odnosno direktor Pravnog odeljenja, kome pripada i podnosilac zahteva, podneo je Sudu punomoćje za zastupanje.

12. Dana 6. novembra 2013. god., Sud je obavestio Ministarstvo unutrašnjih poslova o registraciji zahteva, prilažući dopis dostavljen od strane podnosioca zahteva i punomoćje za zastupanje izdato od strane Ministarstva pravde.
13. Dana 24. januara 2014. god., Veće za razmatranje je većalo o izveštaju sudije izvestioca i preporučilo Sudu u punom sastavu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

14. Dana 28. septembra 2010. god., Komisija za visoka imenovanja i disciplinu u policiji (u daljem tekstu: KVID) preporučila je da se Q. R. zbog neprimerenog ponašanja, odnosno uplitanja u istražnom postupku Okružnog javnog tužioca u Prištini, izrekne disciplinska mera, smanjenje mesečne bruto plate za 30 % za dva meseca.
15. Dana 4. februara 2011. god., generalni direktor kosovske policije, doneo je odluku kojom je Q. R. izrečena disciplinska mera predložena od strane KVID.
16. Na ovu odluku, Q. R. je izjavio žalbu Ministarstvu unutrašnjih poslova.
17. Dana 22. marta 2011. god., ministar unutrašnjih poslova, svojom odlukom, odbacio je kao neosnovanu žalbu izjavljenu od strane Q. R.
18. Dana 8. aprila 2011. god., Q. R. je podneo tužbu Opštinskom sudu u Uroševcu.
19. Dana 8. decembra 2011. god., Opštinski sud u Uroševcu, presudom C. br. 229/11 usvojio je tužbu tužioca Q. R. kao osnovanu i poništio je u celosti odluku generalnog direktora kosovske policije.
20. Opštinski sud u Uroševcu, svojom presudom je obrazložio [...] “*a odluka generalnog direktora policije doneta bez ikakvog pravnog osnova, pozivajući se na Administrativno naređenje UNMIK-a 2006/9, i na to naređenje se pozivao tuženi, navodno zbog neprimerenog ponašanja tužioca, ne uzimajući u obzir to što je ova Uredba ukinuta stupanjem na snagu Zakona o policiji, gde u članu 46 navedenog zakona ova povreda radne discipline ne postoji. Zakon o policiji jasno navodi sve povrede radne discipline ali takva mera - neprimereno ponašanje ne postoji, stoga iz ovih razloga ove odluke i odluka prvostepenog i drugostepenog suda koje je doneo tuženi, nemaju nikakav pravni ni zakonski osnov.*”
21. Što se tiče zahteva tužene da se tužba i spisi predmeta ustupe u nadležnost Vrhovnom sudu, Opštinski sud u Uroševcu je ocenio da [...]“*takav navod, prema mišljenju Suda, nije osnovan, budući da je reč o sporu iz radnog odnosa, za čije rešavanje, u skladu sa članom 26, stav 1, tačka 7 Zakona o redovnim sudovima, Službeni list br. 21/78, nadležan je Opštinski sud.*”
22. Na presudu Opštinskog suda u Uroševcu, Ministarstvo unutrašnjih poslova, zastupljeno od strane podnosioca zahteva, izjavilo je žalbu Okružnom sudu u Prištini.

23. Dana 24. oktobra 2012. god., Okružni sud u Prištini je svojom presudom Ac. br. 320/2012 odbio žalbu kao neosnovanu.
24. Na osnovu spisa predmeta, dana 27. novembra 2012. god., državni tužilac je obavestio podnosioca zahteva da u vezi sa njegovim predlogom da pokrene zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presuda Opštinskog suda u Uroševcu i Okružnog suda u Prištini, nakon razmatranja osporenih presuda, kao i ostalih spisa predmeta, nije našao pravni osnov da pokrene zahtev za zaštitu zakonitosti.
25. Na presudu Okružnog suda u Prištini br. 320/2012, od 24. oktobra 2012. god., tvrdeći bitnu povredu odredaba parničnog postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava, Ministarstvo unutrašnjih poslova, zastupljeno od strane podnosioca zahteva, izjavilo je reviziju Vrhovnom sudu Kosova.
26. Dana 23. jula 2013. god., Vrhovni sud je svojom presudom, Rev. br. 90/2013, odbio kao neosnovanu reviziju.
27. Vrhovni sud je u svojoj presudi obrazložio da [...]”u ovom slučaju nisu primenjene odredbe za održavanje disciplinskog saslušanja pred Komisijom za visoka imenovanja i disciplinu u policiji, kao što se gore navodi i u presudama nižestepenih sudova [...]”. Vrhovni sud je dalje obrazložio da [...] “prilikom donošenja odluke o izricanju disciplinske mere smanjenja mesečnih plata, generalni direktor se pozivao i na Administrativno naređenje br. 2006/9, od 06.06.2006. god., koja se odnosi na primenu UNMIK Uredbe br. 2005/54, o Okviru i vodećim principima kosovske policijske službe, koja je stupila na snagu 20.12.2005. god., i ukinuta je 20.02.2008. god. kada je donet Zakon o policiji. Na ovaj način, primenjene su odredbe zakona koji u kritično vreme nije bio na snazi.”

Navodi podnosioca

28. Podnosilac zahteva tvrdi da [...] “su sve gore navedene presude donete kršenjem Ustava, jer su Sudovi odbili odluke službe za zapošljavanje.”
29. Podnosilac zahteva se obraća Sudu sa zahtevom da utvrdi da li je [...]”Pobijanom presudom Vrhovnog suda Kosova, kojom su potvrđene pobijane presude nižestepenih sudova, učinjena povreda zakona koji se primenjuju na Kosovu, odnosno da li je suprotno Ustavu Kosova, kada je konstatovano da je tužilac neovlašćeno intervenisao kod Okružnog javnog tužilaštva u Prištini, kao i da li je organ za zapošljavanje postupio u skladu sa Ustavom zemlje[...]”, ne precizirajući navodnu povredu bilo koje ustavne odredbe posebno.

Prihvatljivost zahteva

30. Kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
31. U tom smislu, Sud se poziva na član 113, stav 7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

32. Dakle, Sud smatra da prvo treba da se utvrdi da li je podnosilac zahteva ovlašćena stranka u smislu gore navedenih odredba.
33. Sud primećuje da je na osnovu podnetih dokumenata jasno da je u postupcima pred redovnim sudovima, podnosilac zahteva, u svojstvu visokog službenika u Diviziji za zastupanje (Odeljenje za pravna pitanja) Ministarstva pravde, zastupao Ministarstvo unutrašnjih poslova, kao tuženu stranku. Dakle, on sam nije bio stranka u postupku.
34. U tom slučaju, u nastavku zahteva Suda da pojašni da li je zahtev podnet u individualno ime podnosioca, podnosilac zahteva je u svom dopisu od 23. oktobra 2013. god., potvrdio svoje tvrdnje o povredi prava garantovanih Ustavom, ne precizirajući da li je zahtev podnet u njegovo individualno ime. U svom dopisu, podnosilac je *inter alia* naglasio:

“Obzirom da sam ja, Shefqet Hasimi, visoki službenik u Ministarstvu pravde, Divizija za sudsko zastupanje, na osnovu ovlašćenja zastupao u ovom predmetu, na osnovu zastupanja, dopisa, podnesaka, odgovora na tužbu, Ustavnom sudu Kosova PREDLAŽEM da razmotri i ovaj zahtev za ocenu ustavnosti presuda navedenih u zahtevu, obzirom da je ugrožen interes Ministarstva unutrašnjih poslova-Kosovska policija, zastupnik Ministarstva pravde od strane Kosovske policije.

U ovom smislu smatram da postoje kršenja Ustava i kosovskih zakona, intervenisanjem u Okružnom tužilaštvu u Prištini, stoga smatram da PRESUDA sadrži kršenje Ustava.

Stoga, iz ovih razloga smo tražili da Ustavni sud Kosova iznese mišljenje u vezi sa presudama Vrhovnog suda Kosova, kao poslednja instanca”.

35. U nastavku, Sud, nakon prijema dopisa podnosioca od 23. oktobra 2013. god., dana 25. oktobra 2013. god. primio je punomoćje dostavljeno od strane Ministarstva pravde, u kojem se: *“[...] Daje punomoćje g. Shefqet Hasimiju, visoki pravni službenik u Odeljenju za pravno zastupanje u Sektoru za pravna pitanja Ministarstva pravde [...] da zastupa Vladu Republike Kosovo pred Ustavnim sudom Kosova za zahtev podnet od 30.08.2013. god., isti je registrovan u Ustavnom sudu od brojem KI 133/2013 na osnovu člana 113.7, kao i na osnovu članova 46, 47, 48, 49 i 50. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, ovlašćeni se obavezuje da zastupa i štiti interese Vlade u skladu sa zakonima na snazi. Ovo ovlašćenje važi dok se ne povuče i ne može da se koristi za druge svrhe.”*
36. Zastupanje javnih organa iz Ministarstva pravde, sudski postupci i arbitraža, utvrđeni su relativnim zakonima.

37. U ovom slučaju, Zakon o izmenama i dopunama Zakona br. 03/L- 048 o upravljanju javnim finansijama i odgovornostima i Pravilnik vlade 02/2011 o oblastima administrativnih odgovornosti Kancelarije Premijera i Ministarstava, propisuju:

Član 24 Zakona:

[...]

“Ministarstvo Pravde, ima pravo i ovlašćenje, ali ne i obavezu da učestvuje u odgovarajućem postupku kao javni pravobranilac, ako (i) se ovo traži od javnog autoriteta; ili (ii) ako Ministarstvo Pravde utvrdi da se dotični javni autoritet ne zastupa na pravilan i kompetentan način. Ministarstvo Pravde ima pravo da obezbedi nezavisne pravne savete, pod uslovom da oni nisu u sukobu sa njegovom obavezom za zastupanje bilo koje stranke ili interesa u nekom postupku.”[...]

Aneks I Pravilnika

“Ministarstvo pravde:

[...]

IX. Zastupa javne autoritete u sudskoj proceduri i arbitraži, saglasno sa zakonom na snazi;“

[...]

38. Stoga, Sud smatra da je podnosilac zahteva ovlašćena stranka i da je iscrpeo sva pravna sredstva, kao što se propisuje članom 113.7 Ustava.

39. Pored toga, član 49 Zakona propisuje *“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku“*. U ovom slučaju, Sud primećuje da je podnosiocu zahteva uručena presuda Vrhovnog suda 15. avgusta 2013. god., i da je on podneo zahtev Sudu 30. avgusta 2013. god.

40. Međutim, Sud, takođe, treba da uzme u obzir član 48 Zakona koji propisuje:

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

41. Podnosilac zahteva se obraća Sudu sa zahtevom da utvrdi da li je [...] *“Pobijenom presudom učinjena povreda zakona koji se primenjuju na Kosovu, da li je suprotno Ustavu Kosova da je tužilac neovlašćeno intervenisao kod Okružnog javnog tužilaštva u Prištini i da oceni da li je organ za zapošljavanje postupio u skladu sa Ustavom zemlje [...]”*.

42. S tim u vezi, Sud primećuje da podnosilac u svom zahtevu ne navodi koje je pravo povređeno i koji član Ustava potkrepljuje njegov zahtev.

43. Ustavni sud, takođe, ponavlja da prema Ustavu, nije njegova dužnost da postupa kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama donetim od strane redovnih sudova. Uloga je redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz protiv Španije, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. god.; vidi,

takođe slučaj KI70/11 podnosioca Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. god.).

44. Na osnovu spisa predmeta, Sud primećuje da je obrazloženje pruženo presudom Vrhovnog suda jasno, kao i da nakon razmatranja svih postupaka, Sud nalazi da postupci u redovnim sudovima nisu bili nepravedni i proizvoljni (vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. god.).
45. Štaviše, podnosilac zahteva nije podneo nikakav dokaz *prima facie* koji bi potvrdio povredu prava garantovanih Ustavom (vidi, Vanek protiv Republike Slovačke, ESLJP, br. 53363/99 odluka od 31. maja 2005. god.). Podnosilac zahteva nije precizirao koja prava garantovana Ustavom potkrepljuju njegovu tvrdnju, kao što je propisano članom 113.7 Ustava i članom 48 Zakona.
46. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36 (2) a) i d) Poslovnika, koje propisuje "Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi: a) da zahteve nije *prima facie* opravdan i d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju."

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 48 Zakona i pravilom 36 (2) a) i d) Poslovnika, dana 24. januara 2014. god. jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20, stavom 4 Zakona i
- IV. DA PROGLASI da odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Arta Rama-Hajrizi

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani